

KAS YRA ŠITAS?

Būkite palaimintas, broli. Taip miela atvykti į Viešpaties namus.

² Manau, prieš kurį laiką aš nagrinėjau vieną Rašto vietą, ir Ten kalbama, kai Jėzus prisiartinio prie Jeruzalės, mokiniai pakėlė savo akis, ir jie tolumoje pamatė šventą miestą, jie pradėjo džiaugtis ir sakyti, kad: „Dabar bus atkurta karalystė“.

³ Ir tas tam tikras žmogus, kuris pasakojo, ar kalbėjo apie neseniai įvykusį apsilankymą Palestinoje ir jis pasakė, kad dabar, per pastaruosius metus žmonės atvykdavo į tą vietą, kur jie atvykę nuo slėnio ir pažvelgę už posūkio, to paties kelio, kuriuo tadaėjo Jėzus ir mokiniai, ir kai pamatydavo miestą jie pradėdavo verkti.

⁴ Žinote, aš tikiu, kad tuose mokiniuose kažkas buvo, tomis dienomis, jautė, kad—kad karalystė bus vėl atstatyta.

⁵ Ir dabar jau beveik laikas. Ir aš tikiu, kad žmonės jaučia būtent tai, kad karalystė jau beveik pasirengusi tam, kad vėl būtų atstatyta.

⁶ Brolis Nevilas, mūsų gerbiamas ir palaimintas pastorius, ką tik kalbėjo man apie artėjantį prabudimą, įvyksiantį po kelių vakarų čia, bažnyčioje, kad melsčiausi dėl jo. Ir pasakiau jam, jog aš manau, kad tai būtų palaimintas dalykas.

⁷ Jūs tiesiog negalite turėti per daug prabudimų. Ir daugeliį kartų mes susidarome klaidingą nuomonę apie prabudimą. Prabudimas - tai ne tiek, kad pritraukti naujus narius, bet atgaivinti tuos, kuriuos mes jau turime. Ir aš. . .

⁸ Man norisi pasakyti tai, nes aš kalbu iš savo širdies gilumos. Aš pradėdu jausti kitokį jausmą aplink bažnyčią, nei buvo ilgą laiką, gilus dvasinio pojūčio jausmas, kaip tai būdavo, labai seniai; tai kažkas, kas įsitvirtina, ir tai turi tikrą pagrindą. Ir aš tikiu, kad Dievas palaimins šią nedidelę bažnyčią, ir. . .? . . . vėl jos jėgoje.

⁹ Ir aš matau, statybos programa juda, ir galvoju, kad tai puikus dalykas. Nes, anksčiau ar vėliau, mes, vyresnio amžiaus žmonės, nusiimsime šarvus ir atiduosime juos į mūsų vaikų rankas, ir užlipsime tais auksiniais Laiptais.

¹⁰ Anądien aš peržengiau tą pusiaukelės ženklą, kai man jau penkiasdešimt metų. Aš tiesiog negaliu šito įsivaizduoti. Neatrodo, kad būtų praėję daug laiko nuo tada, kai aš vežiau maisto produktus Krisui Meisner, maždaug aštuoniolikos, šešiolikos, aštuoniolikos metų. Bet tiesiog kažkur iškeliavo. Tai tik parodo, kad čia mes neturime pasiliekančio miesto, bet mes

ieškome To, ateinančiojo. Ir tai yra Miestas, kurio statytojas yra Dievas ir ten niekada nebus pabaigos.

¹¹ Ši rytą, kai aš kalbėjau Motinos dienos tema ir stengiausi parodyti motiną ne tokią, kokia ji yra iš tikrųjų, senatvėje, su raukšlėmis ir visa tai, jos ramentai ar senas neigaliojo vežimėlis, ar krėslas, ir šalia jos pastatytas mažas gėlių vazonėlis; bet motiną prisikėlime, sugrįžusią į savo jaunystę ir stovinčią, spindinčią kaip karalienė. Tokiu būdu aš norėčiau galvoti apie savo motiną. Man nepatinka galvoti apie ją tokią, kokia ji yra šiandien, pagyvenusį. Man patinka galvoti apie tai, kas bus. Ir žinau, kad jūs taip pat jaučiatės dėl savo motinų. Pagalvokite apie ją, kokia ji yra iš tikrųjų savo širdyje. Nors daugelis... kaip sako poetas: „Gyvenimas jai nebuvo lengvas, bet ji viską išgyventų iš naujo, kad tik padarytų ką nors dėl jūsų“. Taigi Dievas padarys taip, kad ji galėtų amžinai gyventi su jumis. Taigi aš džiaugiuosi tuo.

¹² Nežinau, kodėl aš ši rytą paskelbiau, kad kalbėsiu ši vakarą, jei Viešpats panorės, apie: „*Kas Yra Šitas?*“ Tikrai nežinau, kaip aš tai padarysiu. Bet aš, maždaug prieš valandą ir dešimt minučių, buvau užimtas pokalbiuose visą popietę ir turėjau ypatingus, ir—ir skubius skambučius. Negalėjau į juos atsakyti.

¹³ Ir aš noriu, kad jūs ir toliau melstumėtės už Daktarą Sam. Jam—jam sekasi puikiai, ir mes esame dėkingi. Ir Daktaras Baldwin, ir ponis Baldwin, abu sveiksta. Pas juos viskas gerai.

¹⁴ Aš noriu, kad šią popietę jūs į savo maldų sąrašą įtrauktumėte dar vieną. Tai Haris Lease čia, vaistininkas. Haris yra mano asmeninis draugas. Ir nuo to laiko, kai jį pažinojau, aš maniau, kad jis yra krikščionis, iki šios popietės, kai jo brolis paprašė dėl jo sielos išgelbėjimo. Brolis Maikas Egan pranešė... mūsų patikėtinis čia, pranešė naujieną. Ir Haris yra sunkioje būklėje, ligoninėje. Aš nežinojau, kad jis tiek daug apie mane galvoja; bet šią popietę, jis atsisakė savo pastoriaus, ar bažnyčios pastorius, kur jis lanko, ir norėjo, kad aš atvažiuočiau pas jį. Ir aš noriu aplankyti jį. Taigi, melskitės už Harį.

¹⁵ Mes džiaugiamės čia, ši vakarą, matant, kad čia yra mano draugai iš Džordžijos, brolis Velšas Evans ir jo šeima. Aš taip pat matau, kitus svečius, kurių aš nepažįstu, tikriausiai buvo čia ši rytą.

¹⁶ Jeigu neklystu, aš matau ten gale brolių ir seserį Elmer Collins iš Finikso, Arizona. O, jūs nepasikeitėte. Atrodo, tarsi būtumėte apsilukę geležinkelinio rūbus, ir—ir atvykote nuo bėgių. Ir sveiki sugrįžę namo! Aš negaliu prašyti jūsų, kad pasiliktumėte čia, nes jūs radote geresnę vietelę, matote, tai labai puiku, Fenikse. Norėčiau vieną dieną ir pats ten gyventi.

¹⁷ Ir tuomet aš matau brolių Smith štai ten, iš Dievo Bažnyčios. Broli Smith, man anądien ar vakar popiet perdavė jūsų knygelę. Aš jos dar neperskaičiau, bet aš tikrai parekomenduosiu ją,

tiek kiek žinau, kad tai jūs parašėte ją. Tai turėtų būti tikrai tikras Raštas. Telaimina jus Dievas. Ir aš tikiuosi, kad ji turės pasisekimą.

¹⁸ Ir galėčiau pasakyti, kad daugelis kitų. Jūs visi esate laukiami čia, bažnyčioje. Ši rytą man patiko sesers Stricker daina, kurioje ji dainavo: „Jis žvelgia į ją pro groteles“. Mano broliai menonitai čia, džiaugiuosi, kad jie atvyko. Ir, o, visi jūs! Draugas čia, aš manau, iš Ilinojaus, jo sūnus daro įrašus, ten gale, vėl susitikome su jais. Ir tiek daug, aš galbūt . . . Nemanykite, kad ignoruoju jus, jeigu aš nepaminėjau jūsų vardo, bet aš tiesiog sveikinu jus visus.

¹⁹ Dabar perskaitykime šį vakarą iš Rašto pamokai, iš Mato 21-o skyriaus, pradėdant 1-a eilute ir skaitant toliau, imtinai iki 11-os.

Ir kai jie priartėjo prie Jeruzalės, atėjo, ir atėjo į Betfagę, prie Alyvų kalno, tuomet Jėzus pasiuntė du mokinius,

Sakydamas jiems: „Eikite į priešais jus esantį kaimą, ir jūs tuojau rasite pririštą asilę ir asiliuką su ja: atriškite juos ir atveskite man.

Ir jeigu kas nors jūsų paklaustų, jūs sakysite: „Jų reikia Viešpačiui“; ir jis tuojau juos išsiųs.

Visa tai įvyko, kad išsipildytų, kas buvo kalbėta per pranašą, sakant:

„Sakykite . . . Siono dukterims: „Štai tavo Karalius ateina romus . . . sėdintis ant asilės ir lydimas asilaičio, darbinio gyvulio jauniklio“.

Ir mokiniai nuėjo ir padarė, kaip Jėzus jiems įsakė,

Ir atvedė asilę ir asilaitį, uždėjo ant jų savo drabužius, ir jie užsodino jų.

Ir labai didelė minia tiesė savo drabužius ant kelio; ir kirto nuo medžių šakas ir mėtė jas ant kelio.

Ir minia, kuri ėjo priekyje ir kuri sekė, šaukė, sakydami: „Osana Dovydo sūnui: Palaimintas tas, kuris ateina Viešpaties vardu; Osana aukštybėse“.

Ir jam atėjus į Jeruzalę, visas miestas sujudo, sakydamas: „Kas yra šitas?“

Ir minia tarė: „Šitas yra Jėzus, pranašas iš Nazareto . . .

Palenkime savo galvas maldai.

²⁰ O Viešpatie, įdomu, ką mes būtume pasakę, jeigu būtume gyvenę tomis dienomis. Bet mes gyvename daug didingesnėje dienoje, kai mes laukiame Jo atėjimo. Ir kai mes ruošiamės, Viešpatie, ruošiamė savo širdis ir sunėšame visus pėdus, kuriuos mes galime surinkti iš pjūties laukų, tiek namuose, tiek

užsienyje, mes galvojame ir laukiame to laiko, kai pamatysime Jį ateinantį, jojantį ant balto žirgo, nužengiantį iš Slovės vartų, kad pakeistų ir perkeistų šiuos mūsų senus sugedusius kūnus į šlovingą kūną, panašų į Jo kūną, kuriame nebus jokios nuodėmės ar jokio mirties požymio. Ir mes pamatysime Jį, koks Jis yra, gyvensime ir mylėsime Jį per visus ateinančius amžius.

²¹ Mes dėkojame Tau už šią bažnyčią ir jos pastorių, ir už patikėtinius, ir diakonus, ir už kiekvieną asmenį, kuris čia ateina; ir už svečius, kurie yra mūsų namuose, tai tos pačios kaimenės avys, bet iš kito aptvaro. Mes prašome, kad Tu ši vakarą palaimintum juos Savo Buvimu.

²² Ir maitink mus Savo Žodžiu, kad ši vakarą mes išeitume iš čia pasiryžę būti geresniais krikščionimis, nei buvome kada nors anksčiau. Te mes išeisime su nauja viltimi savo širdyje, ir su džiaugsmu, laukdami Jo Atėjimo.

²³ Jeigu kartais tarp mūsų būtų kas nors sergantis ir kenčiantis, mes nepamiršime pasimelsti už juos. Kad jie . . . Įėję į pastatą ši vakarą, kuriame mes susirinkome šlovinimui, įėję sergantys, te jie išeina sveiki.

²⁴ Ir mes norime paprašyti už sveikstančius namuose ir ligoninėse, ir ligos patale. Mes meldžiame, O Dieve, kad Tavo malonė pasiektų juos.

²⁵ Ši vakarą mes melsimės už tuos, kurie yra abejingi, kurie dar neragavo ir nematė, kad Viešpats yra geras, kurie nežino, ką reiškia būti Dievo mylimam. Jie tiesiog nesupranta, ko jie netenka. O Dieve, tegu kokia nors radijo laida ar kas nors kita paliečia jų širdis, ir jų jausmai atsigręžia į Tave, prieš tai, kai malonės durys bus uždarytos ir jie liks lauke tam, kad patirtų teismus be malonės.

²⁶ Padėk mums, Viešpatie. Šito mes meldžiame Viešpaties Jėzaus Vardu ir Jo šlovei mes prašome šito. Amen.

²⁷ Žmonės buvo taip gausiai susirinkę prie vartų, ir gatvės buvo sausakimšos, ir žmonėms nebuvo netgi kur miegoti. Jie gulėjo prie sienų, visur ant žemės, nes tai buvo Pascha. Tuo metu žmonės atvyksta iš viso žinomo pasaulio, kad pagarbintų. Tai buvo laikas, kai buvo papjautas Paschos avinėlis. Ir . . . Jis simbolizavo jų išlaisvinimą iš Egipto, iš vergovės. Ir jie laikėsi to, kasmet. Kiekvienais metais vykdavo ši didinga Pascha. Ir tai buvo vienas iš iškilmingiausių laikų . . . ar žydų religijos įvykių, nes tai reiškė jų išvadavimo laiką.

²⁸ Visi žmonės mėgsta galvoti apie tą laiką, kai jie buvo išgelbėti. Kaip ir kiekvienas iš mūsų, ši vakarą, gali sugrįžti į tą laiką, kai mes buvome išgelbėti! Ką tai mums reiškė!

²⁹ Aš galiu prisiminti iš savo asmeninės patirties, kaip mano vargšė vaikiška širdelė troško prisiliesti prie Dievo. Aš pagalvojau: „O, jeigu tik aš galėčiau ateiti ir pasibelsti į Jo

duris, ir trumpam pasikalbėti su Juo!“ Ir, žinoma, jūs žinote mano istoriją. Aš pasiėmiau popieriaus lapą ir pieštuką, ketinau parašyti Jam laišką, kadangi aš negalėjau su Juo pasikalbėti. Ir aš žinojau, kad Jis gyvena miškuose, nes aš girdėjau Jį, ir aš mačiau Jį judantį miškuose. Ir tam tikras, senai pažįstamas takas, kuriuo aš keliaudavau, kai medžiodavau ar eidavau žvejoti. Aš pagalvojau: „Aš tiesiog pritvirtinsiu jį prie medžio ir adresuosiu ponui Jėzui“. Tiesiog kažkoku būdu, kad ta našta pasitrauktų iš mano širdies.

³⁰ O, tą vakarą, ten! Aš galbūt pamiršiu savo amžių, aš galbūt netgi kartais pamiršiu savo vardą, bet aš niekada nepamiršiu tos valandos, kai Jis išlaisvino mane iš nuodėmės. Kažkas įvyko giliai mano viduje, ir tai padėjo man išgyventi didžiulias tamsos valandas. Mano išlaisvinimo valanda, nuodėmės našta paliko mane, ir aš buvau nauju žmogumi. Nuo to laiko aš buvau naujas kūrinys Kristuje Jėzuse.

³¹ Ir tie žydai, jie atvykdavo kiekvienais metais. Ir bažnyčios viduje buvo šaltinis. Ir jie imdavo duoną, karčias žoles ir avinėlį, ir jie gerdavo iš šito šaltinio bažnyčioje. Ir jie kartu džiaugdavosi, nes Dievas buvo jiems palankus. Taigi, tai buvo Paschos metas, ir tai buvo ne tik Pascha, bet tai buvo ypatinga Pascha.

³² Žinote, kartais mes einame į bažnyčią ir... Mums visada patinka ateiti, bet kartais nutinka kažkas ypatingo.

³³ Ir tai buvo vienas iš tokių atvejų. Ore tvyrojo laukimo atmosfera, kaip ir šiandien. Akys tų, kurie mylėjo Jį, laukė, kada Jis įeis pro vartus.

³⁴ Ir aš tikiu, kad taip yra ir šiandien, nes tie, kurie Jį myli, laukia Jo. Ore tvyro laukimo atmosfera.

³⁵ Kai, mes gyvename šioje dienoje, kada žemė iš tikrųjų pavirto į vieną didelę parako statinę. Ir mokslas mums sako: „Iki vidurnakčio liko tik trys minutės“. Ir aš esu tikras, kad jūs skaitėte, kaip ir aš anądien, tą istoriją apie armijos generolą, pasakiusį, kad: „Jei būtų dar vienas karas, jis truktų tik dvi ar tris minutes“. Senosios kovų dienos, šaudymas iš šautuvų, ir apkasų kasimas, visa tai baigėsi. Jie tvirtina, kad sekantis karas truks vos dvi ar tris minutes. Vieną dieną kokiam nors apgirtusiam asmeniui pavažiuos stogas ir paleis vieną iš tų bombų. Ir kai jie tai padarys, mes visur turime stebėjimo postus, kad galėtų paleisti atgal. Pasaulis tiesiog negalės išgyventi šito.

³⁶ Visi žinojo, kad per Paschą kažkas įvyks, bet jie tiesiog nežinojo, kas būtent.

³⁷ Ir tokiu būdu yra šiandien. Dauguma žino, kad kažkas turi įvykti. Visi tai žino. Jūs pasikalbėkite su nusidėjėliu, galite pasikalbėti su prekybininku, galite pasikalbėti su bet kuriuo žmogumi, ir, o, tai toks neramus laikas pasauliui.

38 Bet jūs galite pasikalbėti su vyru ar moterimi, kurie laukia Jo atėjimo, ir jų veiduose nušvinta šlovė. Jie laukia to didžio įvykio. Taigi visas oras vėl prisipildęs įtampos ir laukia, kad kažkas įvyks. Pasaulis nežino, kas turi įvykti, bet gyvojo Dievo Bažnyčia žino, kas įvyks. Jie žino, kad netrukus nuskambės trimitas, ir mes pamatysime Jį ateinantį, atjojantį iš Šlovės, ant balto žirgo, ir Dangaus kariuomenes, sekančias paskui Jį. Ir tie, kurie yra mirę Kristuje, bus paimti ir pakelti susitikti su Juo ore. Štai ko mes laukiame. Mes ilgmės to.

39 Ir mums buvo pasakyta, kad tų motinų sielos ir taip toliau, apie ką mes kalbėjome ši rytą, tiesiog po Dievo altoriumi, šaukia: „Kiek ilgai, Viešpatie? Kiek ilgai?“ Motina nori pamatyti jus taip pat, kaip ir jūs norite matyti ją. Ir mūsų artimieji nori susitikti su mumis taip pat, kaip ir mes norime susitikti su jais.

40 Koks tai bus susijungimas, kai Jis ateis! Sutikti mūsų artimuosius ir pamatyti juos prisikėlusiam ir pašlovintame kūne, ir vaikštinėti su prisikėlimo paveldėtojais, stebint jų charakterį, kaip jis pasikeitė, nuolankumas ir ramumas. Ir nebus bruzdesio ir blaškymosi, nes mes turėsime visą Amžinybę, kad gyventume kartu.

41 O, šis didžiulis neurotiškas amžius, kuriame mes gyvename, tiesiog nėra laiko niekam, tiesiog lipa, stumdosi ir griebia, na, tai baisi diena.

42 Tuomet, kai jie laukė, kol kažkas įvyks, labai gaila, kad daugeliui Paschos dalyvių taip niekad ir neteko Jo pamatyti. Vis dėlto, jie žinojo, kad kažkas įvyks, bet vis dėlto jie Jo nepamatė.

43 Taip bus ir Viešpaties Atėjime. Šiandien yra daug nerimastingų žmonių, kurie žino, kad kažkas turi įvykti, bet jie—jie niekada Jo nepamatys. Nes Jis ateis vidurnakčio tyloje, paimti tą nedidelę Bažnyčią, kuri ilgisi ir laukia, ir tikisi pamatyti Jį. Tai tie, pas kuriuos Jis ateis ir paims. Daugelis iš pasaulio, kurie gyvena žavesyje ir maitina savo sielas pasaulio dalykais, niekada nesužinos, kas atsitiko, kol Bažnyčia neišeis į Šlovę, nes Jis ateis kaip vagis naktį ir paims juos. Taigi, mes matome, kad mes vėl sugrįžome į tą pačią vietą. Dabar mes sužinome, kad šie lūkesčiai, kad Dievas ateina pas tuos, kurie . . . Per visą Raštą, tai buvo tas pats dalykas. Kad jie . . . Jis visada pasirodo tiems, kurie Jo laukia, visada tiems, kurie nori pamatyti Jį. Ir aš esu tikras, kad šį vakarą mūsų širdyse yra ši viltis.

44 Manau, kad tai buvo maždaug prieš šešis mėnesius, kai aš liudijau kai kuriems žmonėms. Ir aš pasakiau: „O, pagalvojus apie tai, kad Jis gali ateiti, bet kuriuo metu!“

45 Ir kas paskatino mane tai pasakyti, aš kalbėjau apie brolių Bosvortą. Kai aš nuvykau aplankyti tą pagyvenusį šventąjį, kai mes išgirdome, kad jis miršta, aštuoniasdešimties metų, mes su žmona keliavome . . . ten susitikti su juo, prieš jam mirštant. Aš tiesiog turėjau jam kai ką pasakyti. Man patinka stebėti

šventuosius, kai jie įeina į Šlovę, ir aš turėjau jį pamatyti. Ir mes važiuome, kaip išdeę.

46 Bet kai aš ten nuvažiavau ir įbėgau pro duris, ten kamputyje gulėjo šis pagyvenęs patriarchas. Jis pakėlė savo galvą, kai jis pamatė mane ateinantį. Jo senyvos, silpnos rankos buvo nukarusios su suglebusia oda. Ir jis ištiesė rankas į mane. Ir aš apkabinau jį per kaklą ir sušukau: „Mano tėve, mano tėve, Izraelio kovos vežimai ir jo raiteliai“, nes jis buvo šventas, dievobaimingas vyras.

47 Ir aš pasakiau: „Broli Bosvortai, aš noriu jūsų kai ko paklausti. Ar jūs tikite, kad pasveiksite?“

Jis atsakė: „O, aš net nesergu“.

Aš paklausiau: „Na, kame reikalas?“

48 Jis atsakė: „Aš išeinu Namu“. Jis tarė: „Aš pavargau ir esu išsekęs. Ir aš tiesiog noriu keliauti Namu“.

49 Aš paklausiau: „Tuomet ar jūs suvokiate, kad jūs mirštate?“ Aš pasakiau: „Aš noriu jūsų kai ko paklausti. Per tuos septyniasdešimt kelerius tarnavimo metus, kokia buvo jūsų šlovingiausia minutė? Ar galėtumėte pasikalbėti su manimi, pone, ir papasakoti man, kokį išgyvenimą jūs turėjote per visą tą laiką, kad jūs galėtumėte tai laikyti savo didingiausia valanda“.

50 Net jeigu aš nuygvensiu iki jo amžiaus, niekada neužmiršiu, kaip tos tamsios akys virš tų akinių susitiko su manosiomis. Jis pasakė: „Mano brangus broli, tai yra didingiausia mano gyvenimo akimirka. Aš negaliu atsiminti labiau šlovingesnės akimirkos, nei tiesiog dabar“.

51 Aš pažvelgiau jam į veidą ir paklausiau: „Pone, ar vis dar žinote, kad jūs mirštate?“

52 Jis pasakė: „Broli Branhamai, aš guliu čia ir kiekvieną minutę laikiu, kol Jis atidarys duris ir aš eis, pasiims mane kartu su Savimi Namu“. Štai kaip reikia mirti. Štai kaip reikia išeiti.

53 Ir kaip jūs žinote, kad, likus maždaug dviem valandoms iki jo mirties... Jis buvo, išgulėjo komoje, daugiau nei dvi dienas. Ir kai jis atsipeikėjo, jis atsikėlė kambaryje ir pradėjo kalbėtis su savo žmona. Tuomet, staiga, atrodė, kad jis pradėjo matyti kitą išmatavimą. Ir jis spaudė rankas, jau gerą valandą ar ilgiau, draugams, kurie buvo mirę prieš keturiasdešimt ar penkiasdešimt metų, kurie buvo atsivertę jo bažnyčioje. Paspaudė rankas savo motinai ir savo tėčiui. Kol jis buvo... gyvybė paliko jo kūną, atsigulė ant pagalvės ir užmigo, Viešpaties Jėzaus glėbyje. Nėra nieko panašaus, kaip tarnavimas Jam, laukiant Jo.

54 Ir kai aš kalbėjau su tuo žmogumi apie tai, ir pasakojau tą išgyvenimą, aš papasakojau tai. Aš pasakiau: „Pone, o, argi nebus šlovinga, kai mes pamatysime Jį? O, jeigu Jis ateitų šiandien!“

Jis pasakė: „Broli Branhamai, negąsdinkite taip žmonių“.

Aš paklausiau: „Ką jūs turite omenyje?“

⁵⁵ Jis atsakė: „O, nebandykite žmonėms sakyti, kad pasaulis ateina, ar kad Kristus ateina. Tai jiems kelia nerimą“.

⁵⁶ „O, – aš pasakiau, – ne. Atleiskite. Tiems, kurie Jo laukia, tai pati šlovingiausia žinia, kokią tik jie gali išgirsti, kad Jėzus ketina netrukus pasirodyti ir pasiimti Savo Bažnyčią“. Senatvė bus pakeista į jaunystę. Vietoje nuliūdimo bus duotas džiaugsmas. Vietoj mirties bus duotas gyvenimas. Mirtis pasikeis nemirtingumu. O, kokia akimirka, žinant, kad Jis ateis!

⁵⁷ Jie buvo belaukiantys Jo. Jie laukė Jo. Ir kai Jis atėjo, mes randame, kad ten buvo dvi grupės. Viena grupė buvo už Jį, ir kita – prieš Jį.

⁵⁸ Ir taip mes randame šiandien. Būtent tai, kad Jo atėjimas, visada padalydavo žmones. Kiekvieną kartą, kai jūs randate Jėzų, jūs randate aplinkui tuos, kurie bus priešingi Jam. Tai šėtonas. Ir šiandien, kai mes galvojame apie tai, mes nematome didelių pokyčių. Lygiai taip pat. Žmonės pasikeitė, bet žmonių dvasia nepasikeitė.

⁵⁹ Taigi, kai jie galiausiai pažvelgė pro vartus ir pamatė Jį atvykstantį, jojantį ant to balto asilo, nenuostabu, kad mokiniai pradėjo šaukti: „Atėjo Dangaus karalystė!“ Žmonės bėgo Jo pasitikti, ir sujudo visa Jeruzalė. Kažkas tame yra, kai ateina Jėzus, tai visada yra sujudinimas. Ir buvo sujudintas visas miestas. Ir jie—jie negali to paslėpti.

⁶⁰ Ir tos dienos pamokslininkai turėjo atsiskaityti už šį sujudimą, nes tai buvo per Paschos šventę. Ir jie sušuko: „Kas yra Šitas?“, kai oras įkaito ir Viešpaties Jėzaus atėjimas į Jeruzalę įkaitino orą laukimu, atrodė, kad mokytojai turėjo žinoti, kas turi įvykti. Atrodė, kad vyriausias kunigas būtų žinojęs tai. Atrodė, kad visi kiti kunigai būtų žinoję tai.

⁶¹ Ir šiandien tai nė kiek nepasikeitė, nes Šventoji Dvasia skelbia Viešpaties Jėzaus Atėjimą. Ir kai Šventoji Dvasia pradeda sklisti po visą žemę, visur išliepsnoja prabudimo ugnys, buvo padaryti dideli ženklai ir stebuklai, vyksta išgydymai, pranašystės. Į Bažnyčią vėl sugrįžo visi apaštališkieji palaiminimai. Taigi, kaip tai buvo tuomet, taip yra ir dabar, netikinčiojo dvasia vis dar šaukia: „Kas yra Šitas?“

⁶² Kai kurie iš jų tikėjo Viešpačiu Jėzumi, sakydami, kad Jis buvo geras Žmogus. Kai kurie iš jų pasakė: „Jis geras Žmogus“.

⁶³ Tai, ką jie sako ir šiandien. Jie bando pateikti Jį kaip Napoleoną, karį. Jie bando pateikti Jį kaip Džordžą Vašingtoną, teisingą žmogų. Tačiau Jis buvo daugiau nei tai.

⁶⁴ Ar jūs atkreipėte dėmesį, skaitant Raštą? Jie pasakė: „Tai Pranašas, kilęs iš Galilėjos“.

65 Ir jie bando kalbėti tą patį ir šiandien, kai jie mato šį didingą Viešpaties judėjimą: sugražinant sveikatą ligoniams ir kenčiantiems; matydami, kaip Jis naudoja Savo Dvasia Savo Bažnyčioje, kad išvelgtų žmonių mintis; matydami Jį darant tai, ką Jis darė, kai Jis buvo čia žemėje, kad išsipildytų tai, ką Jis pasakė, kad įvyks; žinoma, bažnyčios ir žmonės klausia to: „Kas yra Šitas?“

66 Jie nesuprato, kas buvo Jėzus, nes nė vienas iš jų negalėjo atpažinti Jo pagal savo mokyklą. „Iš kokios Jis seminarijos? Iš kokios teologijos mokyklos Jis atėjo?“

67 Taip pat ir šiandien. Dauguma žmonių, kurie yra patepti Šventąja Dvasia, nebuvo atėję iš jokios seminarijos. Jie yra paties Dievo pasirinkimo vaisiai. Bet ženklai ir stebuklai, ir nepaprasti darbai, kurie buvo pažadėti Biblijoje, lydi šią didžią Šventąją Dvasią, kai Ji juda tarp žmonių.

68 Ir šiandien jie klausia: „Iš kokios jie mokyklos?“ Vos tik jūs atvykstate į miestą, praveisti prabudimo: „Kokiai denominacijai jūs priklausote?“

69 Penktadienį po pietų turėjau asmeninį pokalbį su Romos Katalikų kunigu iš airių bažnyčios Luisvilyje. Ir kai tik mane pristatė jam, puikiai išsilavinusiam žmogui, jis paklausė: „Ponas Branhamai, jūs iš kokios denominacijos?“

Aš atsakiau: „Iš jokios“.

Ir tuomet jis paklausė: „Ar jūs buvote iššventintas?“

Aš atsakiau: „Taip, pone“.

Jis paklausė: „Kas jus iššventino?“

70 Aš pasakiau: „Viešpats Jėzus davė man Šventąją Dvasią, kad pamokslaučiau Evangeliją, ir davė man pavedimą“. Na, štai tokio iššventinimo mums ir reikia.

71 Jėzus niekada nepasakė Savo mokiniams: „Eikite į . . .“ Aš nekritikuoju tų dalykų, bet jie atgyveno savo dieną. Jis nepasakė: „Eikite, mokykis *daugelį* metų, kad taptumėte tarnautoju“.

72 Jis pasakė: „Pasilikite Jeruzalės mieste, kol bus suteikta Jėga iš Aukštybių“. Jis pasakė tai žmonėms, kurie negalėjo parašyti savo vardo. „Ir po to, kai Šventoji Dvasia nužengs ant jūsų, tuomet jūs būsite Mano liudytojai, ir Jeruzalėje ir Judėjoje, Samarijoje, ir iki pat žemės pakraščių“. Tai yra iššventinimas.

73 Mes neturime jokių įrašų, kad Jėzus kada nors lankė kokią nors mokyklą, ar būtų baigęs kokias nors seminariją. Tačiau Jo Vardu buvo įsteigta daugiau seminarijų, skirtų religiniams tikslams, nei bet kokiems kitiems—bet kokiems kitiems dalykams, kurie kada nors buvo pasaulyje. Mes niekada neturėjome jokių—jokių įrašų, kad Jis iš viso mokėsi mokykloje. Bet, vis dėlto, buvo įkurta daugiau mokyklų Jo Vardu, nei bet kuriuo kito vardu po dangumi, mokyklos. Mes niekad

nežinojome, kad Jis būtų parašęs nors knygą. Tačiau, apie Jį buvo parašyta daugiau knygų nei visa likusi literatūra, kuri buvo parašyta. Ir, šiandien, Jo Biblija, tarp visos literatūros, esančios pasaulyje, yra pati populiariausia Knyga.

⁷⁴ Bet, suprantate, aplankymo dieną jie šaukė: „Kas Jis?“

⁷⁵ Suprantate, Dievas paėmė kažką, kas atrodo tarsi niekas, kad iš to padarytų kažką. Štai kas daro Jį Dievu.

⁷⁶ Ir kai jie pamatė Jį atvykstantį, įjojantį pro tuos vartus, kai kurie iš jų pasakė: „Jis yra didis Žmogus“.

⁷⁷ Jie taip kalba ir šiandien. Šiandien yra teologijos mokyklos, kurios moko, kad Jėzus buvo didis Žmogus, kad Jis buvo geras Žmogus. Kai kurie iš jų netgi sako, kad Jis buvo pranašas. Taigi, jeigu Jis buvo tik pranašas, ar geras Žmogus, mes esame savo nuodėmėse. Jis buvo daugiau nei pranašas. Jis buvo daugiau nei geras Žmogus. Vis dėlto, Jis buvo geras Žmogus. Vis dėlto, Jis buvo Dievas-Pranašas. Bet Jis buvo daugiau nei tai. Jis buvo Dievas, apreikštas kūne, kad pašalintų nuodėmę.

⁷⁸ Ir kai Jis atvyko, įjodamas, daugelis žmonių sakė: „Jis yra gydytojas. O, mes matėme Jį, atveriantį akis akliesiems. Mes matėme, kaip Jis padarė, kad luošas vaikščiotų. Mes matėme, kaip Jis pasimeldė, ir vaikui nukrito temperatūra“. Bet, tuomet, tokios rūšies žmonės sekė paskui Jį tik dėl duonos ir žuvies.

⁷⁹ Ir būtent tokių minių šiandien yra daugybė. Jeigu yra gydytojas, na, jie—jie seka paskui Jį, ir Jis yra tik—Jis yra tik oazė. Jeigu jie susergera, jie bėga, sako: „O, ar galėtumėte pasimelsti už mane, kad Viešpats Jėzus mane išgydytų?“ Ir kai tik jie išeina iš ligoninės ar iš ligos patalo, iškart grįžta atgal į pasaulį, kaip šuo prie savo vėmalo ar kiaulė prie savo balos, kaip pasakyta Rašte. Tiesiog seka Juo, kad gauti iš Jo ką nors gero. Jie naudoja Jį tiesiog kaip totemo stulpą, ar—ar kažką, tik tam, kad gautų iš Jo naudos, ir nežada Jam tarnauti. Ta minia vaikšto ir šiandien.

⁸⁰ Buvo išgydyti devyni raupsuotieji, ir vienas sugrįžo atiduoti Jam šlovę. Ar tai buvo dešimt? Jie, vienas iš jų, sugrįžo atiduoti Jam šlovę, o likusieji nuėjo pirmyn, nepadėkoję.

⁸¹ Ir jeigu žmonės Amerikoje, kurie buvo išgydyti Dievo Jėga, atgręžtų savo širdis į Dievą, šioje tautoje įvyktų prabudimas, kuris uždarytų kiekvieną nelegalią alkoholio parduotuvę, tai būtų... Alkoholio išsinešimui parduotuvės ir viskio parduotuvės išnyktų iš akiračio. Bažnyčios būtų pilnos. Sekmadienio vakarą teatrai būtų tušti. Ir visoje tautoje prasidėtų prabudimas. Bet kai jie mato tai vykstant, dalykus, kuriuos daro Dievas, jie vis tiek šaukia: „Kas Jis? Kas yra šis, kuris ateina? Iš kur jie atsirado? Kas tai yra? Kokia valdžia tai daroma?“

⁸² Niekada nepamirškite, Johanesburge, Pietų Afrikoje. Aš buvau tik ką atvykęs, maždaug prieš trisdešimt minučių, lėktuvu. Tris dienas ir naktis aš praleidau ore, buvau toks pavargęs, kad vos galėjau išverti. Jie—jie nuvežė mane į turgaus aikštę, kur susirinko apie penkiasdešimt arba šešiasdešimt tūkstančių žmonių. Ir vos tik užlipau ant pakyls, kol Šventoji Dvasia . . . Aš pamačiau, pravažiuojantį autobusą. Ir ant jo buvo užrašas „Durbanas“. Aš mačiau, kaip jaunuolis nervinasi ir turėjo išsisukti nuo savo tėvo ir motinos, kurio viena koja buvo šešiais ar aštuoniais coliais trumpesnė už kitą. Jis dėvėjo baltus marškinius, petnešos palaikė jo kelnes. Ir aš atkreipiau dėmesį į jaunuolį. Ir aš dar kartą atsigrėžiau. Regėjimas dingo. Ir tuomet, tiesiog akimirksniu, aš pamačiau tą Šviesą, kabančią virš jauno vyro, pačiame auditorijos gale. Ir aš pažvelgiau. Aš pagalvojau: „Kažkur aš jį mačiau“. Aš stebėjau jį, ir ta Šviesa keletą minučių vis laikėsi virš jo. Ir aš laukiau, kol vertėjas išvers sekančius žodžius. Tada pamačiau, kaip tas pats jaunuolis atsistojo, numetė savo ramentus ir jo koja, trumpesnė šešiais coliais, tapo normali kaip ir kita.

⁸³ Ir aš pasakiau ponui A.J. Schoeman; kuris šį vakarą yra Šlovėje. Aš pasakiau: „Ponas Schoeman, tiesiog pacituokite mano žodžius. Tai regėjimas“.

Jis atsakė: „Puiku“.

⁸⁴ Ir aš pasakiau: „Jaunuolis, sėdintis ten gale, su baltais marškiniiais, ir su petnešomis, jis atvyko iš miesto, vadinamo Durbanu, esančio maždaug už penkiolikos šimtų mylių, per visą šalį, autobusu. Ir jam teko pasprukti nuo savo tėvo ir motinos, kad galėtų atvykti. Bet jis tikėjo Viešpačiu Jėzumi, ir jo viena koja yra šešiais coliais trumpesnė už kitą“.

⁸⁵ Ir jaunuolis pašoko. Štai jis stovėjo, stengdamasis apčiuopti savo ramentus. Ir aš pasakiau: „Jaunuoli, Viešpats Jėzus jus išgydė“. Ir iš karto jo koja išsitiesė per šešis colius, iki kitos kojos normalaus ilgio. Ir jie atvedė jaunuolį ant pakyls, ir gydytojai jį ten apžiūrėjo. Jūs matote jo nuotrauką mano knygoje.

⁸⁶ Stovėjau ten vos kelias akimirkas, aš pamačiau keliu važiuojantį nedidelį žalią automobilį ir jis nuslydo. Jis apsisuko atgal ir atsitrenkė į medį. Jauna, šviesiaplaukė mergina . . . buvo sulaužyta nugara. Ir aš pasakiau: „Aš matau, kaip nedidelė žalia mašina trenkėsi į medį, ir jauna šviesiaplaukė, maždaug aštuoniolikos metų mergina, jai sulaužyta nugara. Ji yra sunkios būklės“. Niekas neatsakė. Ir aš niekur negalėjau jos pamatyti, toje didžiulėje žmonių auditorijoje. Ir aš stovėjau ten tiesiog keletą minučių. Aš pasakiau: „Supraskite. Tai . . . Nėbūkite įtarūs. Tai Viešpats Jėzus, prisikėlimo Jėgoje. Jis siuntė Šventąją Dvasią, kad testų Savo darbą“. Ir ten pamačiau, kad regėjimas vėl pasikartojė. Ir aš negalėjau rasti jaunos moters.

⁸⁷ Kaip tik tuomet, stovėjo tiesiai prieš mane, stovėjo ta Šviesa, kaip jūs matote nuotraukoje. Ir Ji stovėjo čia. Aš nuėjau ten, ir štai ji gulėjo ten, žemiau pakylas. Aš pasakiau: „Jaunoji panele, Viešpats Jėzus išgydė jus“. Ir ji pradėjo verkti.

⁸⁸ Jos motina pasakė: „O, ne! Nesakykite jai, kad atsistotų!“ Pasakė: „Jeigu ji pajudės, ji mirs“.

⁸⁹ Ir jauna mergina pašoko ant kojų, šaukdama ir šlovindama Dievą. O motina apalpo ir nugriuvo į gultą, kuriame gulėjo mergaitė.

Kas tai?

⁹⁰ Kaip tik maždaug tuo metu ten gale pakilo kažkoks kritikas ir atsistojo viena koja ant vienos sėdynės, ir kita ant kitos, ir tarė: „Tu, amerikiet! Aš reikalauju, kad pasakytum man, kieno Vardu tu tai darai! Ir kokiai denominacinei bažnyčiai tu priklausai?“ Suprantate?

⁹¹ Tai tiesiog tas pats. Jie nesupranta. Jie nelaukia tų dalykų. Bažnyčios nelaukia Viešpaties Atėjimo. Ir Šventoji Dvasia yra čia, kad patvirtintų Jo Atėjimą, kad Tai būtų įvykdyta. Tiek daug. . .

Kiekvienas nori pasirinkti savo kelią. Štai taip buvo ir ten. Kiekviena grupė turėjo savo idėją.

⁹² Bet tai ne šio vakaro klausimas. Aš ne apie tai kalbu. Bet klausimas, aš klausiu jūsų, kaip jūs manote, kas Jis yra? Tai liečia jus. Kas Šis, keliaujantis pirmyn ir atgal po šalį? Ne žmonės. Žmonės negali daryti šių dalykų. Kas Jis yra, kuris kalba ir sako žmonėms auditorijoje, kaip: „Sėdi tiesiai čia, štai čia“, ir įvairiose vietose susirinkime, kai čia atveža mirštančius vyrus ir moteris? Kas Jis yra?

⁹³ Ta jauna moteris, įėjusi šiandien ryte į baseiną krikštui, kuri prieš tris savaites buvo bimirštanti nuo karcinomos vėžio, gyvena čia Maple gatvėje, ponia Baity. Ir aš klausiau trijų gydytojų, kurie buvo su ja. Ji neturėjo nė vienos galimybės išgyventi, turėdama keturis ar penkis mažus vaikus, ir mano motina stengėsi jais pasirūpinti. Mama pasakė: „Bili, ji daugiau niekada negrįš namo“.

⁹⁴ Ir aš nuėjau ten, kur ji buvo, ir Viešpats Jėzus pasakė: „TAIP SAKO VIEŠPATS, jeigu ji eis į bažnyčią ir pažadės pasikrikštyti Viešpaties Jėzaus Vardu, ir tarnaus Dievui, ji grįš namo, sveika“.

Ir aš jos paklausiau: „Ar jūs tai padarysite, ponija?“

⁹⁵ Ir ji atsakė: „Viską, ką jūs sakote, aš padarysiu“. Skausmai iš karto pasitraukė. Po trijų dienų ji jau buvo namuose, ir gydytojai nerado nė vieno vėžio pėdsako.

⁹⁶ Kaš yra Šitas, kuris ateina Viešpaties Vardu? Kas Jis? Tai Dievo Šventoji Dvasia. Kokia jūsų nuomonė apie Jį? Kokia jūsų nuomonė, žinant savo pastorių? Ir kai šiose vietose čia sėdi

žmonės iš kitų miestų, sėdi, sergantys epilepsija, sėdi su... Čia sėdi žmogus, kažkur čia, brolis menonitas, tiesiai čia, kentėjo nuo epilepsijos. Niekada jo nepažinojau ir nemačiau, nieko nežinau apie jį. Ir staiga, aš manau, maždaug prieš dvejus metus ar panašiai, taip, prieš dvejus metus, Šventoji Dvasia pakvietė ir pasakė: „TAIP SAKO VIEŠPATS“. Nuo to laiko jis niekada neturėjo jokio prieuolio. Kas Jis? Kas Jis?

⁹⁷ Ši moteris sėdėjo čia, praėjusį sekmadienį, paskutinį kartą, kai buvau čia atvykęs kažkur iš Ilinojaus. Sekančią dieną... Su dideliu augliu jos kūne, jis buvo piktybinis. Ir vienas iš geriausių Ilinojaus medicinos mokslų specialistų nuvežė ją į puikią kliniką, kur ji turėjo būti operuojama, pirmadienį. Ir ji prasiskverbė į vidų. Niekada per visą savo gyvenimą jos nemačiau ir negirdėjau apie ją. Ir staiga, Šventoji Dvasia apgaubė ją, ir Ji pasakė jai, kas ji tokia, iš kur ji atvyko, ir kad sekančią dieną ją turi operuoti. Kiek iš jūsų tuomet buvote čia, matėte tai? Ir matote, kokios grįžo naujienos. Kitą dieną, kai ji nuėjo pas gydytoją, jie vežiojo ją iš vienos klinikos į kitą, ir nerado jo nė pėdsako.

⁹⁸ Kas yra Šitas? O, Dieve, pasigailėk! Kas yra Šitas, kuris tai daro? Ar galite išdrįsti pasakyti, kad tai buvo jūsų pastorius? Niekada. Ar galite išdrįsti pasakyti, kad tame kažkaip dalyvauja žmogus? Niekada. Tai Šventoji Dvasia, Dvasia, kuri buvo ant mūsų Viešpaties Jėzaus. Ir Jo Atėjimas, kad Jis susijungtų su Savo Bažnyčia, tai taip arti, jog Jis skleidžia Savo didžią šventą Šviesą, kad išpirktų ir įvestų į bendravimą gyvojo Dievo Bažnyčia, nes Paėmimas arti. Amen!

⁹⁹ Kas Tai? Aš negaliu atsakyti jūsų klausimo. Aš negaliu atsakyti už jus. Bet aš galiu atsakyti už save. Ir prie šio švento stalo, ši vakarą, girdint šiai draugijai ir atpirkietims mūsų Viešpaties Jėzaus Krauju, aš kalbu tai iš visos širdies. Ne todėl, kad aš esu vienas iš jūsų, ne todėl, kad tiesiog esu kitoks, bet vienas iš atpirktųjų, kuris yra nuplautas Krauju. Aš tikiu, kad ta pati Šviesa, kuri ši vakarą kabo šioje bažnyčioje, tas pats, Kuris Savo prigimtini parodo, kad Jis yra Jėzus Kristus, Šventosios Dvasios pavidale.

¹⁰⁰ Kiekvienas, žinantis Raštą, žino, kad Jėzus pasakė: „Aš atėjau iš Dievo ir einu pas Dievą“. Prieš Jam tampant kūnu, kai ten su Moze dykumoje, Jis buvo Ugnies Stulpas. Ir kai Mozė panorėjo Jį pamatyti, Jis jam parodė savo nugarą. Ir Mozė pasakė: „Atrodo kaip Žmogus“. Kai Jis buvo čia žemėje, Jis buvo Žmogus. Jis darė tuos pačius dalykus, kuriuos Jis šiandien daro per tuos žmones, kuriuos Jis atpirko. Štai Jis ateina ir yra padaryta Jo nuotrauka. Kas tai?

¹⁰¹ Po Jo mirties, palaidojimo ir prisikėlimo, Paulius vieną dieną buvo pakeliui į Damaską, ir jį parbloškė didelė Šviesa. Tie žmonės aplink jį nematė Šviesos. Bet Ji parbloškė Paulių, kol Ji apakino jį. Visą likusį gyvenimą jis turėjo problemų su akimis. Ir

kartą jis pasakė: „Kad be saiko nesiaukštinačiau dėl apreiškimų gausos, man buvo duotas“, – dyglys kūne, šėtono pasiuntinys, kad smūgiuotų jį. Kadangi tai buvo gausa apreiškimo.

¹⁰² Ir kai Paulius buvo parbloškstas, savo kelyje, kad persekiotų žmones, kurie kėlė per daug triukšmo; naujai gimusiųjų grupelę, žmones, kurie buvo vadinami eretikais. Paulius buvo pakeliui, kad persekiotų tuos žmones, su dokumentais kišenėje, kad juos suimtų ir nuvestų į Jeruzalę. Ir maždaug dienos viduryje nušvito Šviesa, kuri nubloškė jį ant žemės, ir jis nukrito į žemės dulkes. Iš tos Šviesos pasigirdo Balsas, sakantis: „Sauliau, Sauliau, kodėl Mane persekioji?“

¹⁰³ Ir Saulius apsisuko, apakintas, pažvelgė aukštyn. Ir jis galėjo matyti tą didingą, šlovingą Šviesą. Ir jis paklausė: „Viešpatie, kas Tu?“

¹⁰⁴ Jis atsakė: „Aš esu Jėzus. Aš atėjau iš Dievo; Aš nuėjau pas Dievą. Aš atėjau iš Dievo; Aš grįžtu pas Dievą“. Jis pasakė: „Sunku tau spyriotis prie akstina“.

¹⁰⁵ Vieną kartą atsidūręs ant to švento smėlio, vieną kartą toje vietoje, žmogus niekada nebebus toks pat. Žmogus, prieš tai, kai jis gali vadinti save krikščioniu, prieš sutapatindamas save, pirmiausia turi patirti tą išgyvenimą dykumos galinėje pusėje, kai jis susitiko su Dievu, veidas į veidą.

¹⁰⁶ Nes, šiandien, jūs galite gauti bet kokį atsakymą. Jūs galite matyti, kaip Viešpats daro būtent tai, ką Jis sakė, kad darys, ir protingi teologai paaiškins Tai. Jie pasakys: „Tai buvo skirta kitai dienai. Tai buvo dėl *šito*. Ar, Tai kitam laikotarpiui. Ar, Tai neteisinga“. Kaip jie kalbėjo apie Jėzų: „Jis yra Belzebubas, šėtonas. Jis yra ateities spėjėjas“. Ir visi tie dalykai, jie turėjo atsakymą.

¹⁰⁷ Bet kai žmogus yra kartą susitikęs su Kristumi, ir matęs Jį taip, kaip Paulius, ar patyręs Jį, pasaulyje nėra tiek teologų, kak jie galėtų patraukti tą išgyvenimą iš žmogaus.

¹⁰⁸ Štai kodėl šiandien jie neturi išgyvenimo. Štai kodėl jie negali pasakyti. . . jie visi klausia: „Kas yra Šitas? Kas Jis? Iš kur Jis atsirado?“ Jie neturi atsakymo. Kodėl? Nes viskas, ką jie žino – tai teologija, kurią sukūrė kažkokia bažnyčia. Ne „žinoti teologiją“ yra Gyvenimas. Ne „žinoti Bibliją“ yra Gyvenimas.

¹⁰⁹ Bet „pažinti Jį“ – yra Gyvenimas. „Pažinti Jį“ – kaip asmeninį savo Gelbėtoją, kaip Tą, Kuris pripildė jus Savo Buvimu. Jūs buvote ten, kai tai įvyko. Niekas negali To iš jūsų atimti. Niekas negali jums To paaiškinti. Kai jūs patiriate šį išgyvenimą, jūs žinote, Kas Jis yra. Man Jis yra Jėzus Kristus, tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

¹¹⁰ Kas daro šiuos stebuklus? Kas daro šiuos didžius darbus? Ar tai pamokslininkas? Ar tai Oral Roberts? Ar tai Bilis Graham?

Ar tai Džekas Šuleris? Viljamas Branhamas? Kad ir kas tai būtų, jie neturi su tuo nieko bendro. Jie yra instrumentai.

111 Tai Šventoji Dvasia, ateinanti su Evangelija, ženklais, stebuklais ir nuostabiais darbais, kad paruoštų žmones. Ore tvyro lūkesčiai, tikintieji laukia Jo atėjimo.

112 Ir kiti sako: „Kam tie prabudimai? Kodėl mes turime tai? Pasilikime prie bažnyčios“. Na, tai buvo pasakyta tiesiai čia bažnyčioje, kai mes pradėjome statyti naują bažnyčią, pasakė: „Mums nereikia stebuklų. Mums daugiau nebereikia šių dalykų. Jūs norite jų, vykite į misionierišką veiklą, kur jie vyksta. Mums jų čia nereikia“. Kai Branhamo bažnyčia nusileis iki tokio žemo lygio, ji kris.

113 Ši bažnyčia įkurta remiantis Jėzaus Kristaus principais, Jėga ir Evangelija. Ir tol, kol stovi ši bažnyčia, te šlovinga Šventoji Dvasia randa priėjimą prie sielų, kad išgelbėtų ir pripildytų Šventąją Dvasia, ir išgydytų sergančius. Man tai yra Jėzus Kristus, tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

Pasimelskime.

114 Jeigu jūs nežinote, Kas Jis yra, jūs nežinote, apie ką visa tai, ir jūs norėtumėte sužinoti, ar tiesiog nepakeltumėte savo rankos? Ir pakeldami savo ranką pasakytumėte: „Pasimelskite už mane, broli Branhamai, kad aš pažinčiau Jį“. Ir telaimina jus Viešpats. Visur aplink aš matau jūsų rankas.

115 Dabar, Dangišskasis Tėve, mes atnešame šį pamokslą ir vaisius žmonių, pakėlusių savo rankas, kad jie norėtų sužinoti, Kas Tai yra. Jie norėtų būti susipažinę su šiuo didžiu Jėzumi. Kad Jo Atėjimas, prisikėlimas, yra taip arti, kol ligoniai pradeda išgyti. Ir po to, kai tai įvyko, tada į Bažnyčią atėjo pranašystė, tuomet dovanos ir stebuklai, dabar iki pat to paskutinio ženklo. Ateis sekantis - Paėmimas, Bažnyčia bus paimta. Ir mes, Viešpatie, kurie tvirtinome, kad pažįstame Tave Tavo prisikėlimo Jėgoje, mes laukiame ir ilgimės, ir šaukiame, ir maldaujame: „Ateik, Viešpatie Jėzau!“

116 Paimk Savo Bažnyčią ir skubiai Ją išsivesk, Viešpatie. Nes netrukus žmonės susprogdins žemę, kurią Tu sukūrei jiems gyventi, nes jie nepakluso Tau. Jie siekė ne taikos, bet karo. Jie nesiekė teisumo, bet jie siekė piktadarystės. Kaip gi jie visi netrokš Jėgos! Viešpatie, ta nedidelė vietale jų širdyje, dėl kurios jie patyria Jėgos troškimą, jie bando patenkinti jį kažkur laboratorijoje, kad susprogdintų savo bičiulį žmogų.

117 Dieve, jei tik jie galėtų suvokti, kad ta Jėga, kurios jie trokšta yra Dievo Sūnaus prisikėlimo Jėga, Šventosios Dvasios Jėga, kad pakeistų jų gyvenimus; ne susprogdinti tautas, bet pakeisti jų gyvenimus ir padaryti juos Tavo tarnais.

118 Daugelis žmonių, apimti beprotiško pamišimo, jie įvardija mus kaip krūva „nieko neišmanančių“, ir—ir „eretikais“, kaip

jie tai darė ankstyvaisiais laikais. Bet jie sugrižo, džiaugdamiesi, dėkodami Tau, kad jie galėjo pakelti priekaištus dėl Tavo Vardo. Toks yra Tavo vaikų jausmas ši vakarą, Viešpatie, visur. Mes tiesiog laimingi.

¹¹⁹ Kai kurie Tavo dienomis bandė atpažinti Tave. Jie sakė: „Jis yra draugas to laukinio vyro Jono, kuris išėjo iš dykumos beveik be drabužių, tik apsvyniojęs senu avikailiu. Laukinis žmogus, kuris svaidė žodžius į rytus ir vakarus, ir sakė: „Kirvis guli prie medžio šaknų“. Pasakė: „Jis yra jo sekėjas. Jis laukinis žmogus. Jis yra pamišęs. Jis išėjo iš proto“. Antgamtinis tarnavimas, kuris buvo su Tavimi, O Viešpatie, apakino jų akis.

¹²⁰ Taip pat yra ir šiandien: Ši didinga Šventoji Dvasia, skelbia Viešpaties Atėjimą, kaip Jonas darė savo dienomis, apakindamas žmones, tuos, kurie nenori matyti. Bet tie, kurie nori pamatyti, Tu išsirinkai juos. „Ir visi, kuriuos Tėvas davė Man, ateis pas Mane, - Tu pasakei, - ir nė vienas iš jų nebus prarastas. Ir aš prikelsiu jį paskutiniąją dieną“. Mes dėkojame Tau už tai.

¹²¹ Ir tie, kurie ši vakarą pakėlė savo rankas, mes meldžiame, O Viešpatie Dieve, kad Tu leistum jiems pažinti Tave per išgyvenimą, prisikėlimo Jėgoje. Suteik tai, Viešpatie.

¹²² Ir galbūt čia yra ir kitų, kurie nepakėlė rankos, bet savo širdyje žinojo, kad jiems reikia to. Aš meldžiu, kad Tu palaimintum juos ir suteiktum jiems jų širdies troškimą.

¹²³ Kai ši vakarą mes paliksime pastatą, te mes išeisime kitokiais žmonėmis. Te mes eisime su kitu tikslu, nei tuo, kurį turėjome, kada atėjome, jeigu jis buvo priešingas Tavo Dieviškai valiai. Te mes išeisime su ryžtu laikytis aukuro ragų, kol mūsų siela bus užtikrinta, kad mes turėjome išgyvenimą su Tavimi ir mes žinome, apie Ką mes kalbame, nes mes sutikome Jį ir pažinome Jį, ir turime bendravimą su Juo. Suteik šiuos dalykus, Tėve. Išgydyk sergančius ir kenčiančius.

¹²⁴ Palaimink mūsų mylimą ir brangų pastorių. Dieve, mes meldžiame, kad Tu būtum su juo ir jo nuostabiomis seserimis, kai jos dainuoja Evangeliją ir skelbia Ją per radiją.

¹²⁵ Palaimink svečius, esančius mūsų namuose. Viešpatie, te ši vakarą jie išeina su atsakomybe savo širdyje ir tikslu, kad nuo šios valandos, jeigu jie nepažinojo Tavęs ir anksčiau Tau netarnavo, te jie tarnauja Tau. Žinodami tai, kad: „Visi kiti dalykai išnyks, bet Viešpaties Žodis išliks amžinai“. Suteik tai, Tėve.

¹²⁶ Atleisk mums visas mūsų nuodėmes. Ir te mes sutiksime tą didžią. . . [Tuščia vieta juostoje—Red.]

Nes Jis pirmas pamilo mane
Ir išpirko man išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.

¹²⁷ Taigi, po pamokslų, tiesiog palenkime savo galvas ir garbinkime Jį, kai mes dainuojame Jam.

Aš myliu Jį,

Iš visos savo širdies.

Aš myliu Jį
Nes Jis pirmas pamilo mane
Ir išpirko man išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.

¹²⁸ Kiek iš jūsų tikrai mylite Jį? Pakelkite savo ranką, sakydami tai kaip liudijimą: „Aš myliu Jį“. O, argi Jis ne nuostabus? Žinote, kažkaip, man tiesiog patinka štai taip sėdėti ir tiesiog gerti, Jo Artume. Jo Žodis išėjo, Jis įkrito į širdis. Jis pataiso mus. Jis veda mus į paklusnumą Jo Dvasiai. Kaip puiku yra tiesiog garbinti Jį! Taigi, kai ši vakarą jūs išeisite iš bažnyčios, eikite garbindami Jį.

¹²⁹ Ir atmintkite, kad šią savaitę, trečiadienio vakarą, čia vyks maldos susirinkimas. Nepamirškite brolio Nevilo transliacijos sekmadienį ar šeštadienį, devintą valandą, per VLRP. Man tiesiog patinka jų klausytis, o jums? Kvartetas ar trio skamba taip gražiai. Mes su žmona ir vaikais išsitraukiame mažą radijo imtuvą ir – ir susirenkame aplink jį, klausome brolio Nevilo ir jo laidos, jo nuostabių žodžių apie tai, kaip jis aukština Dievą, kurį jis myli ir kuriuo tiki. Nesakykite to . . .

¹³⁰ Čia esantys svečiai, jeigu jūs neturite bažnyčios namų, ateikite ir prisijungti prie mūsų. Aš kalbu jums, nesakau to, nes jis sėdi čia. Ne, pone. Aš sakiau tai daugelį kartų. Aš myliu brolių Nevilą. Tai, pirma, jis yra teologas. Pirmas dalykas, jis yra Dievo vaikas. Kitas dalykas, jis yra toks pat kiekvieną dieną. Aš pažįstu jį daugelį metų. Jis nėra trupučio nepasikeitė. Jis vis dar yra Ormanas Nevilas, Viešpaties Jėzaus tarnas. Ir aš manau, kad jis turi . . .

¹³¹ Praeitą vakarą aš paskambinau, kad paklausčiau jo, ar jis nerastų savo programoje, galėtų rasti vietą dėl mūsų, kad galėtume atvykti ir melstis už sergančius. Kai kurie atvyko šį rytą, žinote. Telefonu atsiliopė jo žmona ir aš apie tai pasikalbėjau su savo žmona.

¹³² Ir kaip mes dėkojame Dievui už jo mielą žmoną ir jo šeimą. Tai labai puiku. Kai jūs matote, kaip tarnautojas ir jo žmona taip gražiai ir nuolankiai sugyvena, tada tiesiog bažnyčia tampa dar geresnė. Sulig kiekviena diena tampa dar malonesnė.

¹³³ Ar jūs mylite Jį visa savo širdimi? Gerai. Mes turime dainą išsiskirstymui, kurią mes dainuojame, „*Pasiimk Su Savimi Jėzaus Vardą*“. Ir duokite mums akordą, sese, jei turite ją ten knygoje. Ir mes sudainuosime savo išsiskirstymo dainą. Ir kai dainuosime pirmą eilutę, mes norime, kad atsisuktumėte, paspaustumėte vienas kitam ranką. Gerai. Duokite mums akordą.

. . . su savimi Jėzaus Vardą,
 Vaike liūdesio ir vargu;
 Jis suteiks tau džiaugsmo ir paguodos,
 Paimk Jį visur, kur tik eini.

Brangus Vardas, O koks mielas!
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas;
 (Telaimina jus Dievas, broli.)
 Brangus Vardas, O koks mielas!
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.

Paimkime dabar šią eilutę:

Lenkiamės Jėzaus Vardui,
 Krisdami ant žemės prie Jo kojų,
 Karalių Karaliumi Danguje mes Jį
 karūnuosime,
 Kai mūsų kelionė bus užbaigta. (Argi tai nebus
 nuostabu?)

Brangusis . . . (Brangus Vardas!) O koks mielas!
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas;
 Brangus Vardas, (Brangus Vardas!) O, koks
 mielas!
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas . . .

¹³⁴ Kiek iš jūsų prisimena mūsų dainą, kurią mes dainuodavome, „*Nepamiršk Šeimos maldos*“? Jūs prisimenate ją? Aš ne. . . Thelma, ar jūs žinote ją, ar akordą, ar ne? Pabandykite kartelį. Argi jūs neprisimenate jos? Nagi. . . Galbūt pabandysiu ją vieną kart su jumis.

Nepamiršk šeimos maldos,
 Jėzus nori ten su jumis susitikti;
 Jis pasirūpins visais jūsų poreikiais,
 O, nepamiršk šeimos maldos.

¹³⁵ Kiek iš jūsų turi šeimos maldą? Tai gerai. Pabandykite dar kartą. Aš grįšiu čia. Man tai patinka. Dabar visi kartu:

Ne—nepamiršk šeimos maldos,
 Jėzus nori ten su jumis susitikti;
 Jis pasirūpins visais jūsų poreikiais,
 O, nepamiršk šeimos maldos.

¹³⁶ O Viešpatie, Rašte parašyta, kad jie ėmė nuo Pauliaus kūno nosinaites ar prijuostes ir netyros dvasios pasitraukdavo nuo žmonių, ir ligos buvo išgydytos. Mes meldžiame, O Viešpatie, kad panašiu būdu šiandien būtų pademonstruota jose, nes aš siunčiu jas stokojantiems ir sergantiems. Kažkur tose šalyse yra kažkas, kas tikisi ir laukia, kad tai įvyks. Aš meldžiu, Tėve, kad Tu suteiktum tai Jėzaus, Tavo Sūnaus, Vardu. Amen.

¹³⁷ Taigi, aš paprašysiu, kai mes palenkiamo savo galvas, jeigu mūsų brangus brolis Smith štai ten, iš Dievo Bažnyčios, kurį mes radome, tiesiog kaip mūsų brolis Nevilas čia, atsidavęs,

ištikimas Dievo tarnas, aš norėčiau paprašyti jo, kad jis paprašytų palaiminimų jums, tęsiant toliau per šią ateinančią savaitę. Telaimina jus Dievas, kol mes vėl su jumis susitiksimė. Broli Smith.

[Broli Smith meldžiasi—Red.] Taip, Viešpatie. Suteik tai, Viešpatie. Taip. Taip. Taip. Taip. Amen.

¹³⁸ Paspauskite vienas kitam rankas. Sveiki vėl sugrįžę į bažnyčią. Telaimina jus Dievas.

KAS YRA ŠITAS? LIT59-0510E
(Who Is This?)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba Motinos Dieną, sekmadienio vakarą, 1959 m. gegužės 10 d., Branhamo Bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org